

Yliopiston ytimessä. Klassillisten kielten lopettaminen ei ole vain Oulun asia

Document Version

Final published version

[Link to publication record in Manchester Research Explorer](#)

Citation for published version (APA):

Laes, C. (2023, Feb 10). Yliopiston ytimessä. Klassillisten kielten lopettaminen ei ole vain Oulun asia. Kaleva.

Citing this paper

Please note that where the full-text provided on Manchester Research Explorer is the Author Accepted Manuscript or Proof version this may differ from the final Published version. If citing, it is advised that you check and use the publisher's definitive version.

General rights

Copyright and moral rights for the publications made accessible in the Research Explorer are retained by the authors and/or other copyright owners and it is a condition of accessing publications that users recognise and abide by the legal requirements associated with these rights.

Takedown policy

If you believe that this document breaches copyright please refer to the University of Manchester's Takedown Procedures [<http://man.ac.uk/04Y6Bo>] or contact uml.scholarlycommunications@manchester.ac.uk providing relevant details, so we can investigate your claim.

Yliopiston ytimessä

■ Klassillisten kielten lopettaminen ei ole vain Oulun asia.

Ehdotettua klassisten kielten opettamisen lopettamista Oulussa lehtori Timo Sirosen eläköityessä syksyllä 2023 voidaan katsoa tiukasti paikallisena asiana, joka kiinnostaa vain tämän pohjoisen yliopiston aluetta ja sen hallintoa. Vaikka asia olisi niin, niiden säilyttämiseksi olisi silti vahvat perusteet.

Eikö yliopisto olekin hyvästä syystä ylpeä saamen kielen ja kulttuurin tutkimuksesta? Tuliko hallinnolle koskaan mieleen, että monet varhaisimmista saamelaisten ja heidän tapojensa ja kielensä kuvauksista ovatkin juuri ...latinaksi? Eikö tämä olekin yliopisto, missä arkeologia, kulttuuriantropologia, informaatiotutkimus, historia ja tieteiden ja aatteiden historia ole upeasti yhdistetty yhteen tutkimusyksikköön?

Voi vain ihmetellä, kuinka mitään näistä oppiaineista voi tutkia ennen 1800-lukua (joskus vielä myöhemminkin) ilman kunnollista latinan kielen taitoa? Voisiko hal-

linto olla valmis kertomaan, kuinka vähän yksi melko halvan oppiaineen lehtoraatti painaa yliopiston kokonaisbudjetissa?

Tätä voi katsoa myös suomalaisena asiana. Ainakin 1950-luvulta lähtien Suomi on voinut ylpeillä erittäin vahvalla klassillisten kielten ja antiikin historian perinteellä.

Tutkijat ja professorit, jotka ovat kattaneet useinkin hyvinkin laajoja tutkimusalueita, ovat rakentaneet kansainvälisen maineen ja arvostuksen muun muassa piirtokirjoitusten, roomalaisten nimien, kielitieteen, keskiajan ja uuden ajan latinan parissa ja aivan viime aikoina ydinkysymysten, kuten sosiaali- ja kulttuurihistorian alueilla aina myöhäisantiikin ja keskiajan taitteeseen asti.

Kaiken kaikkiaan tämä on todellakin asia, jonka tulee herättää kansainvälistä huolta. Nyt yli tuhat nimikirjoitusta on kerätty kaikkialta

maailmasta lehtoraatin lopettamista vastustavaan adressiin.

Keskiössä on aito huoli siitä, millainen paikka yliopisto haluaa olla. Toivon mukaan se ei pyrkisi välittömän ja halvan menestyksen tavoittelemiseen aiheissa, jotka koskevat vain nykypäivää. Sen tulisi olla paikan, jossa on aikaa ja tilaa etäisyydelle ja pohdinnalle.

Klassilliset kielet ja antiikin kulttuuri eivät ole enää pitkään aikaan olleet taloudellisen eliitin oppiaine. Itse asiassa, nykyään on vaikeampaa ajatella monimuotoisempaa oppiainetta sanan oikeassa merkityksessä. Eikö tämä ole aine, jonka tulisi olla jokaisen modernin yliopiston ytimessä?

CHRISTIAN LAES
professori, Manchesterin yliopisto
Iso-Britannia

*Euroclassica-järjestön presidentti
Tekstin on kääntänyt suomeksi
adressin laatija Ulla Rajala.
Oulun yliopiston dosentti ja Turun
yliopiston alumna.*

Lukijan kuva

RIITTA RUTANEN